

(המשך מעמוד 27)

המוסדות אשר בהם מתחלק השלל בין המפלגות, העיריה היא הגורע, ביותר, להוציא אולי את הסוכנות היהודית.

כמישור הממלכתי מתחלק שלל רב בין המפלגות, גם בקואליציה וגם באופוזיציה. אבל יש איזושהי מידה של ביקורת, יש מבקרה מדינה, יש איזה שהם נוהלים המשמשים בלם כלשהו.

**בעיריות אין כל בלמים. העיריות הפכו זה מכבר למכשירים של חלוקת שלל, עליידי מסירת נכסים, עליידי חלוקת ג'וכים לעסקני מפלגות, עליידי ניפוח מנגנונים, עליידי מתן זכויות והטבות כמאות צורות שונות, לכל המפלגות, ולא דוקא למפלגות הקואליציה בלבד.**

יש איזה מפתח הקובע שלקואליציה מגיע יותר, אבל גם לאופוזיציה מגיע. יש עיריות שבהן, מבחינת חלוקת השלל, קשה מאד לדעת מי באופוזיציה ומי בקואליציה, כי כולם יושבים בסירה אחת.

כא הברכה נכנסת עמוס דגני ומשליך את יהבו על שר-הפנים, על משרד-הפנים, שהוא ישמש בלם. אינני יודע אם נאיביות זה מושג פלרמנטרי. אם כן — הייתי אומר שזאת גישה קצת נאיבית.

כא אישור של משרד-הפנים פירושו שגם המפד"ל, שמשרד-הפנים הוא האחזקה הפרטית שלה מזה שנים רבות, גם היא צריכה לקבל את חלקה, ואולי חלק יותר גדול מכפי שמגיע לה לפי האחזקה שלה באותה עיריה. זה, ותו לא.

... חברה-כנסת דגני אומר שהבוחרים יכולים לפטר את הנהלת העיריה בבחירות הבאות. יש בזה שוב מידה רבה של נאיביות.

שהרי המפלגות משתמשות בשלל הזה עצמו כדי לממן בחירות ולמשמש את חוש הבחורים, כדי לקנות קולות, אם בקמפיין, אם בסימונות עליידי הענקת נכסים לציבורים שלמים. הפדיון של חלוקת השלל משמש לזיוף רצון הבחורים... (סוף הציטוט).

**האם דרוש מישכן ל-22 איש?**

**ב** סך הכל עלייתי השבוע שש פעמים על דוכן-הנואמים. זהו שיא גם לגבי פעולתנו עד כה, ובחודאי גם שיא בתולדות הכנסת.

ייחסנו חשיבות מיוחדת לנאום על הצעת חוק שרות עבודה בשעת חירום, שבא להסדיר — להלכה — את גיוסם של עובדים אורחיים בעיתות מלחמה, והפעלתם במפעלים חיוניים. המשפטים שלנו, בראשות אמנון זכרוני, הקדישו תשומת-לב רבה לניתוח חוק זה, העשוי לנגוע לכל אורח. גם בחיכוך זה ייצגנו עמדה עקרונית, שהיתה שונה מגישת כל שאר הסיעות.

בשעה שדיברתי, נכחו באולם 22 איש. לאחר מכן, בשעה 7.00, כאשר נאם דניאל לוי (מפד"ל), נכחו באולם, מחוץ ליו"ר (אמה תלמי) ואני, רק 9 חברי-כנסת. לא נכח אף שר אחד.

פתחנו את דברינו בציון נקודה זו:

**אורי אבנרי:** כבוד היושב-ראש, כנסת נכבדה. הרשו לי, בפתיחת דברי, לחזור לסוגי וזהביע את תמייתי על כך שבשעת זיון על חוק בסחוני זה, הנוגע לכל אורח במדינה, חוק לשעת חירום ומלחמה, נוכחים באולם פחות מחמישית מחברי-הבית. נשאלת השאלה: האם באמת היתה הצדקה להשקיע 21 מיליון ל"י במישכן כל-כך מפורא, אם הדיונים בו יתנהלו בפורום שאפשר היה למקם אותם בחדר קטן, בבית שיעלה בהרבה פחות?

לגופו של עניין, הצבענו על כך שלפי הצעת-החוק תוכל הממשלה, בעזרת סכסס פשוט, להשתמש בצווי-גיוס כדי לשבור שביתות. לשם כך תהיה דרושה רק פרוצדורה פשוטה של שר-הבטחון ושר-העבודה.

לכן תבענו חידוש משפטי: הכרזה של מצב-לחימה, להבדיל מן ההכרזה על שעת-חירום שהוכרזה בשנת 1948, ושעדיין נמצאת בתוקפה.

**אורי אבנרי:** ... איש לא יתנגד לגיוס עובדים אורחיים בעתות מלחמה. הדבר דרוש, הדבר חיוני וצודק. הדבר דרוש — ולוא רק כדי שחייל קרבי ידע בעתות מלחמה שלא הוא לבד נושא בעול, שלא הוא לבד מקבל על עצמו סיכונים וקרבות, שהעורף מגוייס בדיוק כמוהו.

אני, שהייתי חייל קרבי במלחמת-העצמאות, זוכר את המרירות הרבה שפעמה בלב רבים מאיתנו, בחטיבות הקרביות דאז, כאשר חזרנו לחופשה לתל-אביב, וראינו שבעורף יש עולם אחר, יש החי אחר, וכי רבבות צעירים בגילנו — לא קשישים, לא זקנים — התחלקו במשרות במנגנון הממשלתי שקם למעשה בימיה-המלחמה, בשעה שאלפים רבים אחרים נקראו יום-יום לסכן את חייהם.

כל חוק המביא למידה כל שהיא של שוויון בין החייל הקרבי לבין האזרח בעורף — תבוא עליו הברכה.

יש להוכיח בהקשר זה שגם המשוחררים כיום מגיוס, אינם מגוייסיים לשירות אלטרנטיבי. לא בחורי-הישיבה, ולא הבנות הדתיות, אינם מגוייסיים לשירות אלטרנטיבי של שנתיים וחצי, ולכן נפגם במידה מכרעת עקרון השוויון.

**אולם, חברי הבית, החוק המונח לפנינו מעורר שאלה עקרונית ביותר, שאלה שנוגעות להרבה חוקים שהבית הזה נתקל בהם. השאלה היא: מה זו שעת-חירום?**

החוק הקיים אומר ששעת חירום היא שעה מאד ארוכה, הנמשכת כבר 18 שנה. ואם להאמין לדברי המתחכמים בדיון המדיני שנערך כאן לפני שבוע, יש חשש שהיא תימשך עוד עשרים שנה.

אנו סבורים שבחוק זה, וגם בחוקים אחרים, חייבת להיות הגדרה ברורה, מתי נוצר מצב של לחימה, לגבי גיוס כוח אדם, הפעלת מילואים, וכן הלאה.

**אנו סבורים שכל חוק המתכוון לתקופת לחימה ממוש, יכול להיות מופעל רק עליוי אקט של הכנסת, עליידי הכרזה שר הבטחון שקיים מצב של לחימה, הכרזה הטעונה אישור הכנסת, ובמיקרה דחוף אישור של ועדת החוץ והבטחון, לא כעבור שבועיים, אלא לאלתר.**

(סוף הציטוט).

**סעיף סתימת-הפה חי וקיים**

**מ** כיוון שביום הרביעי הושמעו הצעות-לסדר-היום, בפעם הראשונה מאז הפגרה, ניצלתי את ההזדמנות כדי להתריע נגד המשך קיום סעיף סתימת-הפה. סעיף זה, המכחן רק נגדו, הביא לכך בסדר-היום היה מלא בהצעות "מבויימות" — זאת אומרת, הצעות שהממשלה עצמה הומינה אותן, כדי להשתמש בכנסת להשמעת נאומיה. זה גם נתן הזדמנות לנאומי הממשלה לפתוח את פיהם ולהתבטא מבלי להרגיז איש.

השתמשי בטכסיס פשוט כדי להביע את מחאתי. נמנעתי מהצבעה על הצעה הראשונה שעלתה (במיקרה, הצעתו של שלמה רוזן ממפ"ם בענייני ביטוח), ותבעתי את זכותי לנמק את ההימנעות:

**אורי אבנרי:** כבוד היושב ראש, כנסת נכבדה.

זאת ההצעה הראשונה לסדר היום המובאת במושב הנוכחי. נימנעתי מהצבעה כדי להביע בצורה זו מחאתי על כך שאותו סעיף שרירותי, המגביל את זכות הסיעות הקטנות להעלות עניינים כהצעות לסדר-היום, עומד בתוקפו.

כמכתב אלי, הבטיח לי בשעתו יושב-ראש הכנסת שעם פתיחת מושב החורף יידון העניין

התוכן לדרוש יותר מסכין גלוח  
אשר לא לחוש בו כזמן הגלוח?



רק סכין הגלוח  
"אדיסון"  
עונה על כל דרישותיך  
הודות לתהליך ייצורו הטרומו-כימי  
T C 7  
על כל פנים  
"אדיסון" יותר נעים

**החורף הגיע...**

עכשיו הזמן להוציא את בגדי החורף מאחסנת הקיץ. כביסה בטקסטיל שמפו תרענן את הסריגים ובגדי הצמר ותחדש את צבעיהם.



**טקסטיל יונה**

השאי-גרמי ארסי

הינכם הריקן  
בדובמאות  
נהדרות  
**יהודית**  
ת"א, ו'ת' הנדמל 39, טל. 56980  
ע"י רח' אלנבי

טקסטיל שמפו תוצרת ביח"ר נקה בע"מ המפיצים היחידים: חבי נורית בע"מ